

ת"פ 36034/12/20 - מדינת ישראל נגד מ' ש'

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 36034-12-20 מדינת ישראל נ' ש'

בפני
בעניין:
כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מדינת ישראל
באמצעות ב"כ עו"ד אבי דהן

המאשימה

נגד

מ' ש'

באמצעות ב"כ עו"ד יגאל יופה- בהעדר

הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירת תקיפת בת זוג, עבירה לפי סעיפים 382(ב)(1)+379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 16/07/20, בשעה 15:00 או בסמוך לכך, בדירה שברחוב ----- 00/00 ב-----, סטר הנאשם על לחיה ומשך בשערותיה של הגב' א' ש', אשתו באותה העת ואם בתו הפעוטה (להלן: "המתלוננת"), וכתוצאה מכך היא נפלה.

בהמשך למתואר, משהמשיכו השניים להתווכח, זרק הנאשם כרית ופגע בגופה של המתלוננת.

הסדר הטיעון

2. במועד הדיון אשר התקיים ביום 04/04/21 הציגו ב"כ הצדדים הסדר לפיו הנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן, והצדדים יטענו לעונש באופן פתוח.

ב"כ הנאשם עתר כי שירות המבחן יביע עמדתו בסוגיית ביטול הרשעתו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 26/12/21 עולה כי הנאשם בן 31, פרוד מהמתלוננת ואב לילדה בת 3 וחצי, עובד מזה

8 שנים כאח בבית החולים קפלן ברחובות, כיום בתפקיד אח בכיר במחלקת המיון. הנאשם עלה בגיל 16 מאוקראינה, השלים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, קיבל פטור מצה"ל בעקבות קבלת אזרחות בגיל 21, החל ללמוד סיעוד בגיל 20, ולאחר כשנה וחצי בה עבד בבית חולים פסיכיאטרי - החל לעבוד בבית החולים קפלן.

מהמלצה שהוגשה לשירות המבחן בעניינו עלה כי הנאשם אחראי, מקצועי, חרוץ, בעל ידע רב, שמח להרחיב את ידיעותיו.

הנאשם שיתף כי לאחר פרידתו מהמתלוננת עבר להתגורר עם אביו, אשר עלה ארצה לאחרונה, ושלל דפוסי התמכרות או אלימות במשפחתו. הנאשם תאר מערכת יחסים טובה וחמה עם המתלוננת במהלך השנים, אך גם תאר קשיים בסמוך למועד ביצוע העבירה, על רקע משבר משפחתי הקשור לאביו ושגרם להיעדר זמינות מצידו בבית. לדבריו, כיום מנסים השניים לעבוד על התקשורת ביניהם ועתידים להתחיל טיפול זוגי על מנת לחזור לחיות יחד כזוג.

בפגישה עם המתלוננת, מטפלת בקשישים, תיארה המתלוננת מערכת יחסים טובה עם הנאשם, אב ובן זוג טוב לדבריה, ושללה אלימות פיזית קודמת לאירוע העומד בבסיס כתב האישום המתוקן. המתלוננת תיארה משבר משפחתי על רקע קשיי אביו של הנאשם והטלת מלוא עול משק הבית על כתפיה בשל כך, וטענה כי אירוע העבירה איננו מקובל עליה ועל מנת להבהיר זאת לנאשם - הגישה תלונה במשטרה. המתלוננת ציינה אף היא כי השניים מנסים לעבוד על התקשורת ביניהם על מנת לשקול את חזרתם לחיות יחד והביעה נכונות להשתלב בטיפול זוגי, וכן ציינה כי איננה מרגישה פחד או איום מצד הנאשם.

מהתסקיר עולה כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

ביחס לעבירה עליה נותן הנאשם את הדין היום דווח כי הנאשם לקח אחריות מלאה על ביצועה, אף במובן של קבלת ענישה, ותאר כי קדמה לביצועה תחושת תסכול, חוסר אונים ומצוקה בשל המשבר המשפחתי. הנאשם טען כי לא ידע איך להתמודד עם המצב והתקשה להכיל את הכעס והתסכול של המתלוננת, וזה מה שהוביל לטענתו להתנהגות חריגה שאיננה מאפיינת אותו.

שירות המבחן התרשם כי ברקע לביצוע העבירה קיים קושי להתמודד עם עומס הרגשי ומורכבות רגשית. משכך, סבור כי קיימת רמת מסוכנות נמוכה-בינונית להישנות עבירות דומות בעתיד. הנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול ייעודי במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה.

לאור המפורט, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה, במסגרתו ישולב הנאשם בהליך טיפולי כאמור והשניים ישולבו בטיפול זוגי. כמו כן, הומלץ על הטלת של"צ בהיקף של 140 שעות.

כמו כן, לאור החשש כי הרשעתו בדין תפגע באפשרות שילובו בתחום הסיעוד ותחסום אפשרויות תעסוקתיות בעתיד - המליץ שירות המבחן לבטל הרשעת הנאשם.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה טענה למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

בטיעוניה הפנתה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, לחומרת העבירה והצורך להוקיעה במיוחד בעת הנוכחית בה ניכרת עליה במקרי אלימות והתעללות כנגד נשים על ידי בני זוגם.

בתוככי המתחם עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם ענישה ברף הנמוך, בדמות מאסר מותנה לצד צו של"צ בהיקף נרחב, צו מבחן והתחייבות, ונימקה עתירתה בהיעדר עבר פלילי, לקיחת אחריות, ונכונות להשתלב בטיפול - על אף שטרם החל בו.

באשר לסוגיית ביטול ההרשעה טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם לא עומד בתנאי הלכת כתב, וזאת נוכח אופי העבירה וחומרתה ובהיעדר עדות לפגיעה קונקרטיית בתעסוקתו של הנאשם באם תיוותר ההרשעה על כנה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה כתמיכה בעתירותיה.

5. ב"כ הנאשם עתר לאמץ המלצת שירות המבחן במלואה.

ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו ללקיחת האחריות המלאה מצד הנאשם, ולנסיבות חייו אשר על אף מורכבותם - הצליח הנאשם לרכוש השכלה ולהשתלב בתעסוקה יציבה כאח בכיר, המנהל משמרת במחלקת המיון בבית החולים "קפלן". כמו כן, הפנה להתרשמות שירות המבחן, כמפורט, ולעובדה כי התנהגות הנאשם בביצוע העבירה חריגה להתנהלותו הרגילה, ונבעה מלחצים משפחתיים ומלחץ בעבודה בשל התפשטות נגיף הקורונה.

עוד הפנה ב"כ הנאשם לעמדת המתלוננת ולמאמצי הנאשם והמתלוננת לשקם מערכת היחסים ביניהם.

באשר לסוגיית ביטול ההרשעה טען ב"כ הנאשם כי מבלי להקל ראש בעובדות כתב האישום - אין מדובר בתקיפה חמורה כלפי בת הזוג.

כמו כן, על מנת להמחיש אפשרות הפגיעה הקונקרטיית בתעסוקתו של הנאשם - ביקש להגיש בהמשך מסמכים שונים לעיון בית המשפט. לטענתו, רישום פלילי יחסום את אפשרות הנאשם להתמודד במכרזים לצורך קבלת דרגה גבוהה יותר. עוד טען ב"כ הנאשם כי הרשעת הנאשם אף תפגע בסיכויי התא המשפחתי להתקיים בכבוד.

6. בהסכמת בית המשפט הוגש ביום 23/01/22 טיעון משלים, במסגרתו צירף ב"כ הנאשם מסמכים שונים המעידים על הכשרתו והסמכתו של הנאשם, וכן המלצה בעניינו.

כמו כן, הפנה ב"כ הנאשם לחקיקה הרלוונטית בעניינם של העוסקים במקצוע הסיעוד לעניין סוגיית ההרשעה, וכן לפסיקה התומכת לשיטתו בעתירתו להימנעות מהרשעה, וזאת בשים לב הן לנסיבות ביצוע העבירה והן לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כמפורט בתסקיר שירות המבחן, ולרצונם של הנאשם והמתלוננת לשקם את מערכת היחסים ביניהם.

ב"כ הנאשם טען כי הרשעה בדין בוודאי תימנע אפשרות קידומו של הנאשם, וכי עלולה אף להוביל לפיטוריו.

לאור כל האמור, ובשים לב לעובדה כי מדובר בנאשם אשר זו לו העבירה היחידה, ששיתף פעולה והודה בביצועה בהזדמנות הראשונה - ומוכיח במעשיו כי מנהל אורח חיים נורמטיבי וזו מעידתו היחידה - שב ב"כ הנאשם על עתירתו לביטול הרשעת הנאשם.

דין והכרעה

7. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון ייקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי, ככל שבית המשפט לא מצא לסטות ממתחם העונש, יגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

8. במקרה דנן, עסקין באירוע אחד שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

9. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. במקרה דנן, הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע עבירת תקיפת בת הזוג הם שמירה על כבוד האדם והזכות לשלמות הגוף, לביטחון האישי ולשלווה, וכן, הצורך בהגנה על הצד החלש מפגיעה של בעל הכוח הפיזי או הכלכלי בו.

11. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי **הפגיעה בהם היא ברף הנמוך-בינוני**, וזאת נוכח העובדה כי מדובר באירוע נקודתי, אך גם בשים לב לאופי התקיפה.

12. באשר לחומרת עבירות האלימות בתוך המשפחה, יפים הדברים שנאמרו בע"פ **6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל (11/10/07):**

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפלייליים העוסקים

בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג...".

13. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין העבירה עליה נותן הנאשם את הדין מעלה כי במקרים

דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 3077/16 פלוני נגד מדינת ישראל (02/05/16), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת תקיפת בת זוג, אשר כללה דחיפתה לעבר המיטה, משיכה בשערה וכיפוף גופה לעבר הרצפה כשהוא אוחז בצווארה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר בפועל ל-14 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת אף בשים לב להיעדר המלצה טיפולית מטעם שירות המבחן. בית המשפט העליון קבע כי גזר הדין איננו מבטא חומרה יתרה וכי בתי משפט קמא שקלו כלל השיקולים הרלוונטיים בעניינו של הנאשם, ומשכך אין מקום להתערב בעונשו.

ב. ברע"פ 303/16 פלוני נגד מדינת ישראל (13/01/16), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת תקיפת בת זוג, אשר כללה דחיפתה, באופן שהוביל לנפילתה על הרצפה, ובעיטה בה כשהיא על הרצפה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לשנת מאסר בפועל, וגזר על הנאשם, בין היתר, 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת אף בשים לב להיעדר המלצה טיפולית מטעם שירות המבחן. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על הנאשם נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו ומשכך אין מקום להתערב בעונשו.

ג. בעפ"ג (י-ם) 48832-10-15 פלוני נגד מדינת ישראל (09/08/16) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת איומים ועבירת תקיפה כנגד אשתו, לאחר שהדף אותה ושלח לה מסרון מאיים. בגין עבירת התקיפה קבע בית המשפט מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ל-7 חודשי מאסר בפועל, ובגין עבירת האיומים קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ל-4 חודשי מאסר בפועל. לאחר ששקל היעדר עבר פלילי ופגיעה במשפחת הנאשם, אל מול היעדר המלצה טיפולית - הטיל בית המשפט על הנאשם, בין היתר, 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע כי בית משפט קמא שקל את כלל השיקולים הרלוונטיים וכי הענישה שהוטלה עליו לא חורגת ממדיניות הענישה המקובלת.

ד. בעפ"ג (ב"ש) 18376-12-13 פלוני נגד מדינת ישראל (19/03/14) התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת תקיפת בת זוג, אשר כללה בעיטה שהובילה לנפילתה ובמועד אחר - מתן סטירה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ל-9 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם, בין היתר, 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת על אף המלצת שירות המבחן להסתפק בהטלת של"צ לצד ענישה צופה פני עתיד. בית המשפט המחוזי קבע כי העונש שהוטל על הנאשם מחמיר במעט ולכן הוקל עונש המאסר בפועל והוטלו עליו 2 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

14. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (**סעיף 40 ט' לחוק**), יש לתת את הדעת לניצול לרעה של כוח ויחסיו של הנאשם עם המתלוננת, להיות הנאשם מבצע יחיד, ולנזק אשר היה צפוי להיגרם מעבירת התקיפה.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (**סעיף 40 יג**) מצאתי כי **מתחם העונש ההולם** בגין העבירה עליה נותן הנאשם את הדין נע בין מאסר מותנה ל-9 חודשי מאסר בפועל.

שאלות ההרשעה והסטייה ממתחם העונש ההולם

16. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין.

הימנעות מהרשעה היא חריגה המוצדקת רק במקרים נדירים, בהם לא מתקיים יחס סביר בין הנזק הצפוי לשיקום הנאשם מההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחרף, לבין חומרת העבירה, אשר ניתן להימנע מהרשעת מבצעה מבלי שהדבר יפגע בשיקולי הענישה, באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

בית המשפט העליון קבע מספר שיקולים מנחים בעניין זה ובהם עברו הפלילי של הנאשם, חומרת העבירה, מידת הפגיעה בקורבנות העבירה, הערכת סיכון, דפוסיו של הנאשם, יחסו של הנאשם לעבירה, השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם ועוד. (ראו לעניין זה **ע"פ 2083/96 כתב נגד מדינת ישראל, פד"י נ"ב (3), 337 וע"פ 43351-08-14 אלמיו נגד מדינת ישראל (24/11/14)**).

במקרה המונח לפניי שוכנעתי כי בעניינו של הנאשם ניתן להימנע מהרשעה, ואנמק.

17. העבירה ונסיבות ביצועה -

כמפורט לעיל, אין ספק כי עבירת תקיפת בת זוג היא עבירה חמורה הפוגעת קשות בכבודה, בשלמות גופה ובביטחונה של נפגעת העבירה, וזאת בתוככי ביתה, מקום בו צריכה להרגיש מוגנת מכל.

עם זאת, יש ליתן משקל לכך שמדובר בעבירה אחת ובאירוע חד פעמי, אשר לא גרם לחבלה. כמו כן, יש לתת את הדעת לכך שהן הנאשם והן המתלוננת טענו בפני שירות המבחן כי התנהגות זו היא חריגה ואיננה מאפיינת את התנהלות הנאשם, כי העבירה בוצעה על רקע משבר משפחתי, וכי המתלוננת לא חוששת מהנאשם והשניים מנסים לשפר התקשורת ביניהם ומוכנים להשתלב בטיפול זוגי על מנת לשקול חזרתם לחיות יחד.

כשאלה פני הדברים, סבורני כי סוג העבירה עליה נותן הנאשם את הדין, בנסיבות ביצועה, כמפורט, יאפשרו אי הרשעת מבצעה במקרים חריגים בהם תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

18. בבוא בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, יש להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי, ולא לאפשרויות

תיאורטיות לפיהן ייגרם לנאשם נזק בעתיד.

(ראו רע"פ 9118/12 פריגין נגד מדינת ישראל)

נטל הבאת הראיות להוכחת קיומו של נזק קונקרטי מוטל על ההגנה.

במקרה זה נטען בתסקיר כי קיים חשש שהרשעת הנאשם בדין תפגע באפשרות שילובו בתחום הסיעוד ותחסום אפשרויות תעסוקתיות בעתיד.

מהמסמכים אשר הוגשו על ידי ב"כ הנאשם עולה כי הנאשם נרשם כאח מוסמך בפנקס המורשים לעסוק בסיעוד במרפאות ובבתי חולים בשנת 2014, וזאת לאחר שלמד 4 שנים לתואר בסיעוד במרכז הרפואי "אסף הרופא". כמו כן, הוסמך כאח לרפואה דחופה בשנת 2018.

מהמלצה שנכתבה בעניינו של הנאשם על ידי מנהל המחלקה לרפואה דחופה עולה כי הנאשם משמש בתפקידו כאח במלר"ד מזה 7 שנים, וכי הוא אחראי, מקצועי וחרוץ, ומבצע את תפקידו בצורה טובה. הנאשם אף נכון ללמוד מהסובבים אותו, ומשמש אף, בין היתר, כמנהל משמרת.

19. סעיף 5 (א) לתקנות בריאות העם (עוסקים בסיעוד בבתי חולים), התשמ"ט-1988 (להלן: "תקנות הבריאות ביחס לעוסקים בסיעוד בבתי חולים") קובע כדלקמן:

"זכאי להיות רשום בפנקס אזרח או תושב ישראל בן 18 שנים או יותר, שהוכיח להנחת דעתה של האחות הראשית כי הוא בעל הכשרה מקצועית כאמור בתקנות אלה וכי יש לו ידיעה בסיסית, לפחות, בעברית, וכי לא הורשע בעבירה שדינה מאסר שיש בה, לדעת האחות הראשית, כדי למנוע עיסוק בסיעוד"

קרי, הרשעת נאשם איננה מחייבת כי לא יוכל לעסוק בסיעוד, אלא כי לאחות הראשית נתונה סמכות שבשיקול דעת בהתאם לנסיבות המקרה הקונקרטי.

כמו כן, **סעיפים 15 ו-16 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות), התשמ"א-1981**, אשר בהתאם לסעיף **25 לתקנות הבריאות ביחס לעוסקים בסיעוד בבתי חולים** חלים גם על עיסוק בסיעוד בבתי חולים, קובעים כך:

"15. המנהל רשאי, בצו חתום בידו, להורות לרשם לבטל רישום של מורשה לעסוק בסיעוד (להלן - הנקבל) או להתלותו לתקופה קצובה, על יסוד קובלנה בכתב שהוגשה לו, אם נוכח כי הנקבל עשה אחת מאלה:

(1) התנהג בדרך שאינה הולמת את מקצוע הסיעוד

...

(4) הורשע בעבירה שיש עמה קלון או שיש בה כדי להראות שהוא חסר האחריות הדרושה לעסוק בסייעוד...

16 (א) המנהל לא יצווה כאמור בתקנה 15, אלא לאחר שנתן לנקבל הזדמנות להגיש הגנתו בכתב ולטעון טענותיו לפני ועדה שמינה המנהל..."

מהמפורט עולה כי גם במקרה של הרשעה שיש עמה קלון או שמעידה על חוסר אחריות, המנהל לא חייב לבטל רישומו של מורשה לעסוק בסייעוד, אלא אך "רשאי" לעשות כן, או להתלות הרישיון, וזאת גם רק לאחר שהמורשה יטען טענותיו לפני הוועדה הרלוונטית.

מהאמור עולה כי הרשעת הנאשם בדין לא תוביל בהכרח לפגיעה קונקרטית בהעסקתו, וכי לוועדה נתון שיקול הדעת באשר לעתידו המקצועי של הנאשם כאח סיעודי.

עם זאת, לאור תפקידו של הנאשם, אשר ממלא מזה מספר שנים, כמפורט לעיל, ובשים לב לרצונו להתקדם בתחום ואפשרותו הריאלית לעשות כן, סבורני כי קיימת צפיות גבוהה למדי כי הרשעה בדין עשויה לפגוע באופן ממשי בסיכוי ההעסקה והקידום של הנאשם.

לאור המפורט, בשים לב לחומרת העבירה בנסיבות ביצועה, למפורט בתסקיר שירות המבחן והמלצתו, ולעמדת המתלוננת, וכן לסיכוי ממשי לפגיעה קונקרטית משמעותית בעתידו של הנאשם - שוכנעתי כי במקרה זה הנאשם עומד בתנאים להימנעות מהרשעה.

20. אשר על כן, ובשים לב אף להיעדר עבר פלילי, ללקיחת האחריות מצד הנאשם, למשבר המשפחתי אשר נמצא ברקע לביצוע העבירה, ולרצון המשותף של הנאשם והמתלוננת להשתלב בהליך טיפול זוגי - אני מורה על ביטול הרשעת הנאשם בדין ומצווה כדלקמן:

1. הנאשם יבצע צו של"צ בהיקף של 180 שעות זאת תוך שנה מהיום.

שירות המבחן יגיש תוך 30 יום מהיום תכנית של"צ לנאשם.

בית המשפט מבהיר לנאשם סמכותו להפקיע צו השל"צ.

2. צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום.

מובהר לנאשם חובתו לשתף פעולה עם שירות המבחן וסמכות בית המשפט להפקיע הצו.

3. התחייבות על סך 2000 ש"ח להימנע במשך שנה מביצוע עבירה לפי סעיף 382 לחוק העונשין.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ח' אדר א' תשפ"ב, 09 פברואר 2022, בנוכחות הצדדים.